

Čím se liší nerovnost terénu a vyhlídka? Jak z anonymního prostoru vzniká místo setkávání, pozorování krajiny nebo meditace? Jak architektura nebo umění může nikoliv proměnit ale podtrhnout krásu a jedinečnost místa?

Tyto otázky nemají jednoduché odpovědi. Je možné, že prvním krokem je změna pohledu. Kolemjdoucí si najednou všimá změny. Zajímá ho to co se zdálo být periferním, fonem, pozadím. Po letmém prozkoumání instalace, kolemjdoucí si všimá jeho kontextu - krajiny, stromů, přírody, výhledů. Ty se nezměnily, avšak teď se žádají o pozornost, o prozkoumání. Po čase si na ně zase zvykne, ale i ztotožní se s nimi. Snad se tam ještě vrátí, s přáteli či sam, brzy nebo za dlouho, jednou či vícekrát.

Aby se tato vize naplnila, autoři navrhují instalaci třech objektů do prostoru mezi ulicí Na Skalce a jihovýchodní hranou vyvýšené plošiny. Dřevěné objekty ve tvaru prstence přitahují pozornost kolemjdoucích a, každý jiným způsobem, poukazují na jedinečnost místa.

První objekt, umístěný blízko cesty, představuje delikátní, jemnou až křehkou dřevěnou strukturu ve tvaru mnohostěnu - prstence. Jeho rozměry - půlmetrová výška a šestimetrový průměr - a tvar připomínají městský mobiliář umístěný v přírodě, kruhovou lavici nebo amfiteátr. Avšak lehkost a vzdušnost konstrukce z tenkých latí nenabízí posezení, nýbrž zve dál. Zároveň je bariérou pro případná parkující auta a hranici řešeného prostoru.

Druhý objekt, též ve tvaru prstence, představuje kruhovou pochozí platformu a je umístěn kolem stromu na jižní hraně plošiny. Jednoduchá konstrukce z prken umožňuje obejít strom, prohlédnout si místo z nezvyklé perspektivy, zastavit se, sednout si. Poskytuje výhled na jih a nabízí bezprostřední kontakt s korunou stromu.

Třetí objekt je syntézou prvních dvou. Kruhová pochozí plošina je umístěna ve výšce půl metru, na elegantní dřevěné konstrukci a poskytuje výhled i místo k sezení. Uprostřed ní je vertikální dominanta - šest metru vysoký štíhlý stožár, chycený tenkými barevnými provázky. Síť provázku tvoří siluetu kužele nebo hyperboloidu a vtipně odkazuje jak k tradici májek tak i k pravděpodobně nejznamější české rozhledně Ještědu. Umístěný na jihovýchodní hraně plošiny, objekt nabízí výhled směrem k Praze, představuje pohodlné sezení a je viditelným z cesty i z okolí.

Všechny tři objekty jsou navrženy ze dřeva, předvyrobené v dílně a sestavené a nainstalované na místě bez výraznějších zásahů do krajiny. Ukotvení může být řešeno pomocí minimálního potřebného počtu zemních vrutů a po odstranění nezanechá v terénu žádné stopy.

